

“Het algoritme van *Blind getrouwd* zou vastlopen op onze verschillen”

Jozefien Mombaerts (36) & Johan Heldenbergh (56) maken samen een voorstelling over de liefde

Ze zijn er zeker van: de wetenschappers van *Blind getrouwd* hadden hen nooit aan elkaar gekoppeld. Het weerhoudt Jozefien Mombaerts en Johan Heldenbergh er niet van om al tien jaar intens van elkaar te houden. In hun eerste gezamenlijke voorstelling ‘Gij zijt het’ nemen ze de liefde onder de loep. “Ik wil niet dat dit stuk het einde wordt van onze relatie, dacht ik. Maar het is bijna omgekeerd.”

TEKST: ANNELIES RUTTEN / FOTO: LIEVEN VAN ASSCHE

Vijf jaar geleden zijn ze getrouwd. De openingsdans? *Hit me baby one more time* van Britney Spears. “Foutje van de deejay”, zegt Johan Heldenbergh lachend. “Eigenlijk hadden we *Oops, I did it again* gevraagd, een ander nummer van Britney.”

Over – oeps! – opnieuw verliefd worden en er toch weer in geloven, en over wat dat eigenlijk is, de liefde, gaat *Gij zijt het*, de eerste voorstelling die Heldenbergh met zijn vrouw Jozefien Mombaerts maakt. “Het is háár voorstelling”, zegt hij. “Maar het kon alleen met hem”, zegt zij.

“We kunnen niet zeggen dat we zeker samen blijven. Maar ik kan wel zeggen: ik zou graag met Johan oud worden. Ik hoop het”

JOZEFIEN MOMBAERTS

“Het is een cadeau om dit met je lief te mogen doen. Het is ook heel intens samenzijn, wat wij de laatste jaren door werk en een baby minder hebben gehad.”

Johan: “We vertellen niet ons verhaal. De voorstelling is dus niet louterend of therapeutisch voor ons als koppel. Maar het maakproces heeft ons wel dingen bijgebracht over onszelf. De voorstelling gaat over een koppel dat in dialoog gaat over de liefde en daarbij ook dingen op tafel legt waar ze normaal niet over durven te praten. Tijdens de repetities hebben wij dat ook gedaan. Dat was heel fijn.”

Jozefien: “Tijdens zo’n maakproces kun je veel op tafel leggen. Heel hypothetisch. (lacht) Wat denk jij hierover?”

Johan: “Als je die gesprekken in het echte leven hebt, is dat vaak een gevolg van een crisis. Dan reageer je anders. Ik ben daar ook bang voor geweest. Ik dacht: *Ik wil niet dat dit stuk het einde wordt van onze relatie*. Maar het is bijna omgekeerd.”

Jozefien: “Een hernieuwing van onze huwelijksakte.” (lacht)

Volgens het programmaboekje gaat de voorstelling over “liefhebben in de eenzaamste eeuw”. Dat is geen vrolijke insteek.

Jozefien: “Ik heb het gevoel dat de wereld ons afleert om lief te hebben. We leven in een heel rationele samenleving. Alles moet efficiënt. Het

individu staat voorop. En alles moet wetenschappelijk bewezen worden. Uiteindelijk hebben we nu *Blind getrouwd*. Allemaal wetenschappers die rond de tafel gaan zitten om te kijken of je wel matcht.”

Johan: “Verliefdheid is juist een compleet irrationeel gevoel, dat ontstaat uit de nood aan verbinding. Maar in onze maatschappij verliezen we dat. Alles is erop gericht om ons zo autonoom mogelijk te maken.”

Er zijn toch nog veel mensen die verliefd worden?

Jozefien: “Ja. Maar veel mensen vragen zich af: *Hoe moet dat nu weer, daten?* Na de voorstelling geven wij aan het publiek een lijst mee met 36 vragen, die je kunt gebruiken voor een goed ‘eerste gesprek’. Onze boodschap is: *Ga de wereld in en word verliefd*. Heel wat mensen vragen mij: *Kan ik die lijst nu al krijgen?* We hebben er ook aan gedacht om na de voorstelling een live Tinder te organiseren. Ik voelde dat mensen alleen al daarvoor een ticket zouden kopen.”

Johan: “Er zijn veel singles. En veel ‘regels’ om te daten. Het is precies allemaal complexer geworden. Vroeger bestond dat niet eens, daten. We zaten op ongemengde scholen. We kenden elkaar niet. Toch was het gemakkelijker om de connectie te leggen. Je kwam elkaar tegen op een td. En het was *koekenbak* of niet.”

Zouden jullie gematcht worden in ‘Blind getrouwd’?

Johan: “Zeker niet. Een vrouw van 36 bij een man van 56? Zouden ze nooit doen. Het algoritme zou ook vastlopen op de verschillen tussen ons. Zoals: jij houdt van reizen, ik helemaal niet.”

Jozefien: “Ik denk het ook niet. Toen we trouwden, wilde ik een lijstje maken met redenen waarom ik van hem houd. Maar onze liefde is irrationeel, niet in zo’n lijstje te vatten. En de verschillen zijn echt groot. Ik zoek avontuur, Johan is honkvast. Jij zou ook elke dag naar dezelfde bakker gaan. Dat geeft je een gevoel

van veiligheid. Ik vind dat verschrikkelijk.”

Johan: “Ja. Ik zet mijn passer op de plek waar ik slaap en binnen de 500 meter bouw ik ‘een familie’ op. Nog een groot verschil: ik hou van lekker eten en koken, en jij beschouwt eten als iets dat moet om te overleven.”

Jozefien: “Klopt.”

Toch zijn jullie gelukkig samen? (samen) “Ja!”

Dat bewijst dat liefde over andere dingen gaat dan graag reizen of waar je je brood koopt.

Johan: “Dat is mijn boodschap. Ik vind dat bullshit, *Blind getrouwd*. Ik kan er ook niet naar kijken.”

Jozefien: “Ik wel. Maar ik dwing hem al niet meer om mee te kijken. (gniffelt) Ik denk dat *Blind getrouwd* voor sommige mensen prima is. Mensen die zich goed willen organiseren. *Jij stofzuigt beneden, ik boven*. Daar is niets mis mee. Maar voor ons zou het niet werken.”

Johan: “Als je gewoon heel irrationeel bij elkaar kruipt.”

Jozefien: “Wij zijn ook echt niet goed in samenwonen. In praktische dingen. We zijn veel beter buitenshuis.”

Johan: “Ja. Ik ga doodgraag met haar naar het theater, of naar de sauna. De sauna is de oplossing voor veel. Toen ik meer tijd had, ging ik soms in mijn eentje. Dat is niet plezant. Dan denk ik: *Wat zit ik hier alleen te zweten? Ik wil samen zweten*.”

Jozefien: “Wij doen gewoon heel graag dingen samen. Amai, dat klinkt kief. Maar daar gaat het toch over in een relatie?”

Wat zijn de dingen waar jullie wel op matchen?

Johan: “Ondanks de verschillen hebben wij een grote ‘deelverzameling’. We ontmoeten elkaar in een soort dankbaarheid voor het leven. Zo vaak gebeurt het niet dat ik zo iemand tegenkom. Ik denk ook dat we dezelfde graad van intelligentie hebben. Dat we dezelfde dingen opmerken.”